

L'Associació de Treballadors de l'Audiovisual (ATRAU) està formada per treballadors d'aquelles professions del sector (de tot el sector) audiovisual valencià amb un perfil tècnic i creatiu. Professionals que es dediquen a la realització, la direcció artística, la construcció de decorats, la postproducció, el doblatge, la direcció de fotografia... són càmeres, productors, muntadors, tècnics de manteniment, etc. Som l'única associació d'aquest tipus existent a la Comunitat Valenciana, i estem profundament compromesos amb la reactivació del sector audiovisual valencià. Aquest compromís ens va conduir a promoure la creació de la MESAV, Mesa Sectorial de l'Audiovisual Valencià, entitat en la qual, a més a més, els nostres representants exerceixen tasques de coordinació i representació.

La MESAV és una iniciativa inèdita en la resta de l'estat espanyol. Està integrada per associacions de professionals, creatius i empresaris, però també compta amb destacats representants de l'àmbit universitari. Ha demostrat capacitat d'assessorament, mediació i participació, característiques necessàries per a lluitar contra la desastrosa situació que suportem, però que al nostre entendre no han sigut suficientment enteses ni aprofitades per la nova administració autonòmica.

En ATRAU sempre hem mostrat esperit constructiu i voluntat per aportar solucions consensuades que ajuden a solucionar o evitar errors comesos en el passat. Creiem que la participació ciutadana és una eina útil a l'hora de tractar conflictes que afecten el conjunt de la societat, com és el cas que ens ocupa.

Per açò, hem d'agrair que se'ns brinde l'oportunitat d'estar ací hui. Però no podem oblidar que la participació ciutadana és un mitjà, no un fi, i de res serveix si després no són tingudes en compte les recomanacions o propostes fetes per la ciutadania.

Entrant en matèria, i sense anar més enllà de l'Exposició de Motius, en el seu segon paràgraf s'exposa que la present Llei té com a fi aconseguir uns "*mitjans de comunicació potents i rigorosos*", i al llarg del text apareix freqüentment la paraula "*qualitat*". En ATRAU considerem que per a disposar d'uns mitjans de comunicació potents, rigorosos i de qualitat és necessària una dotació pressupostària potent, rigorosa i de *qualitat*.

Malauradament, i si fem cas a les manifestacions de diferents representants polítics, tenim seriosos dubtes que vaja a ser així. Nosaltres creiem que és el moment d'apostar amb convicció pel sector, de manera decidida. És el moment de deixar de veure els recursos emprats en el sector audiovisual com una despesa i passar a veure'ls com el que realment són, una inversió necessària. El sector audiovisual és un sector estratègic, econòmicament parlant, i així ho entenen la majoria de les societats desenvolupades.

L'audiovisual és un sector amb una elevada capacitat de creixement futur enfront d'uns altres, com el Turisme o la Construcció, que ja han arribat al seu sostre. D'altra banda, està demostrat que cada euro invertit en el sector audiovisual es multiplica per

cinc pel "*volum de negoci*" que genera en altres sectors, com la cultura, el turisme, la restauració, etc., i té un marcat caràcter afavoridor del consum intern.

A ningú se li escapa tampoc la importància que la nova RTV ha de tindre dins del sector audiovisual privat i el seu efecte d'arrossegament sobre les empreses que el componen. Tant en els informes en els quals ATRAU ha col·laborat com a membre de MESAV, com en el redactat per la Comissió d'Experts en Comunicació de les Universitats Valencianes (CECUV), s'advoca per una distribució del pressupost de la RTV en el qual s'assigne:

- un **33%** per a les despeses de personal
- un **33%** per a les despeses de producció pròpia, producció aliena i drets d'emissió
- un **33%** per a la producció pròpia externalitzada, realitzada per empreses valencianes

Evidentment, d'açò es desprén que com més inversió en RTV, major repercussió en el sector audiovisual privat.

Però una inversió major no implica necessàriament una major càrrega per a les arques públiques. Generant productes de qualitat, aconseguirem exportar-los i capitalitzar-los. Per a un pressupost determinat, com més gran siga el volum d'ingressos, menor serà el cost net per a l'administració.

Ara és el moment de decidir si el que volem és un servei de radiotelevisió de perfil baix, un servei públic *low cost*, o per contra apostem de debò per un servei potent, que complisca amb els objectius que una societat avançada com la nostra li exigeix, i que ofereisca uns productes de qualitat que satisfacen als seus usuaris primaris, l'audiència de la CV, però que també permeten la seua recapitalització.

Valga com a exemple d'açò que estem parlant el de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (CCMA), qui fa un parell de dies, i en la seua comunicació de necessitats de contractació externa per a la pròxima temporada, sol·licitava una ficció seriada de gran format destinada al *prime time* i amb vocació internacional.

La principal missió, el principal motiu que justifica l'existència d'uns mitjans de comunicació públics valencians és la difusió de la nostra llengua. La nova RTV ha de ser eina cabdal que facilite que ens coneguem i reconeguem, que ens cohesione i ens faça prendre consciència de la nostra identitat. Açò està reflectit en aquesta Llei, encara que en alguns moments ho faça de manera una mica difusa. Des d'ATRAU volem advertir que, segons estudis comparatius tant en l'àmbit estatal com en l'europeu, els mitjans de comunicació de comunitats i regions amb llengua pròpia, necessiten un major esforç inversor que els d'aquelles sense llengua diferenciada per les necessitats de doblatge i de generació de contingut propi, entre altres motius. No podrem llavors, i exclusivament per qüestions de contenció pressupostària, buscar la

comparació amb les radiotelevisions d'autonomies espanyoles amb menor índex inversor, ja que totes elles es corresponen amb autonomies sense llengua pròpia diferenciada.

És fàcil inferir de tot açò que el sector audiovisual és peça clau per a la difusió cultural. Tota la resta d'indústries culturals el necessiten per a la difusió de les seues activitats. Invertir en el sector audiovisual és invertir en cultura.

Crida l'atenció llegint aquesta proposició de Llei l'absència de referències als treballadors, llevat que siga per a parlar dels pertanyents a l'antiga RTVV (encara que açò sembla que va pel camí de desaparéixer també). Es parla d'associacions cíviques, d'empreses productores, etc., però mai de treballadors, i no deixa de ser paradoxal sent ells els que finalment realitzen el treball.

Les condicions laborals dels treballadors del sector audiovisual valencià, i especialment aquells que exercien les seues funcions fora de l'anterior RTVV, ha patit una gradual i constant degeneració, que s'ha vist agreujada amb el tancament abrupte de l'ens.

Aprofitant la tradicional falta de cohesió en el sector i el pràcticament nul control de l'administració, els contractes precaris i les jornades laborals abusives han sigut, i segueixen sent, el principal problema amb el qual s'enfronten els treballadors del sector audiovisual. Era habitual que un treballador cobrara menys del 50% del sou que la productora havia pressupostat a RTVV pel seu treball, i en l'actualitat s'estan donant casos en el sector privat de salaris de 250 € mensuals per a operadors de càmera en horari de cap de setmana. Professionals que, a més, es veuen obligats a aportar equip i vehicle propi. Unes condicions laborals insostenibles i extremadament precàries.

Malgrat que entitats com la nostra puguem denunciar aquesta situació, és imprescindible la implicació de l'administració. La nova Llei haurà de marcar les línies que faciliten la creació dels mecanismes de control que impedisquen la precarietat laboral en el nostre sector, controlant que els salaris que s'abonen al treballador són els pressupostats, fomentant els convenis col·lectius i establint altres tipus de mesures com ara la impossibilitat que una empresa tinga contractes amb la nova RTV si té deutes contrets amb els seus treballadors o la Seguretat Social. I tot açò hauria de fer-se extensiu a les ajudes concedides per la Conselleria de Cultura i altres organismes. És necessari que es vigile el compliment de la legalitat i imprescindible la creació del Consell Audiovisual al més prompte possible.

Parlant de treballadors contenció pressupostària, i tenint en compte que les professions tècniques i creatives tenen un marcat component basat en l'experiència, en ATRAU consideràriem com un autèntic balafament desaprofitar l'experiència acumulada pels treballadors de l'antiga RTVV, formació i experiència que ha sigut sufragada amb fons públics.

Però també considerem que seria desitjable completar la futura plantilla del mitjà públic amb la incorporació de nous professionals que cobrisquen les necessitats que planteja el nou entorn comunicatiu.

Relacionat amb aquest nou entorn, en ATRAU entenem que l'estructura que es proposa per a la nova RTVV, amb un determinat nombre de canals de TV d'una banda, un determinat nombre de canals de ràdio per un altre i l'afegit d'una plataforma multimèdia, no es correspon amb l'estructura avançada que es necessita en l'actualitat.

Eixa seria l'estructura a la qual han arribat les empreses de comunicació que ja existien abans de l'aparició del concepte transmèdia, i és l'estructura a la qual va arribar l'anterior RTVV afegint un portal d'internet al que ja tenia. Però nosaltres considerem que hem d'aprofitar la situació i dotar a la nova RTV d'una estructura més avançada en la qual la plataforma multimèdia siga una amalgama en la qual tots els altres canals estiguen integrats, aconseguint així una autèntica transversalitat i permeabilitat dels continguts. Per a fer açò hauran d'establir-se nous fluxos de treball i es necessitarà nous professionals amb noves funcionalitats.

En aquest sentit, tampoc estem d'acord quan es diu que amb la implantació d'una plataforma multimèdia es redueixen els llocs de treball, ja que en realitat el que passa és que se'n creen de nous. Una plataforma multimèdia en si no és generadora de continguts, fa servir el que generen altres canals, motiu pel qual la gran majoria de les categories professionals tècniques i creatives existents són necessàries per a generar-los, independentment de la via que es faça servir per a ser difosos.

I en aquest àmbit de la innovació tecnològica no podem obviar a la Universitat. Les relacions de la nova RTV amb la Universitat no poden reduir-se a la simple contractació de becaris o circumscriure's solament a aquelles entitats que compten amb especialitats de Comunicació o Periodisme. Creiem que les Universitats Politècniques i les Facultats de Belles arts tenen també molt a aportar, així com la FP. S'han d'establir convenis de col·laboració i recerca en els quals també puga intervenir el capital privat. La nova RTV ha de facilitar l'accés al món docent per a la difusió de les seues activitats i continguts.

La majoria del que he exposat fins al moment no és nou, vostés ja ho han sentit abans. Apareix en els informes de la MESAV, en l'informe elaborat per la CECUV, en l'informe econòmic elaborat per l'Institut Valencià de Investigaciones Económicas (IVIE), o ho han manifestat infinitat d'experts convocats per vostés en diferents comissions, com és el cas dels senyors Bustamante, Marzal, Xambó, Boix, Carbonell, etc.

Tot un seguit d'aportacions a les quals, pel que es desprén de la lectura de la proposició de Llei, no se'ls ha fet excessiu cas. En ATRAU considerem que no està bé sol·licitar l'opinió de l'expert per a després fer-li cas només quan ens agrada el que ens diu.

Tot fa pensar, i tenint en compte el calendari que s'ha establert per a la creació dels diferents organismes, que el primer any, l'any més delicat i que definirà el seu futur, la nova RTVV estarà absolutament governamentalitzada, i els seus components seran triats des de l'àmbit polític. Considerem convenient que es compte amb la participació de professionals amb una íntima relació amb l'audiovisual de diferents rames del sector. Sembla una obvietat, però caldrà recordar que no solament de periodistes viu un mitjà de comunicació audiovisual.

Estem en un moment crucial per al sector audiovisual valencià. Som a temps de fer les coses bé, de no repetir errors del passat. És el moment de fer cas a l'opinió d'aquells que de debò saben.

No volguera acabar sense recordar que no estaríem ací debatent aquest tema si s'haguera respectat escrupolosament la llei de 1984, una llei per cert que s'assembla molt a la que es proposa ara, i tampoc no estaríem ací si s'hagueren escoltat els informes de la Sindicatura de Comptes i els advertiments de tots aquells que ens avisaven que no s'anava pel bon camí.

Redacten lleis, les millors lleis possibles; acompanyem-les dels millors reglaments, però recorden que tenen l'obligació de complir-les i la responsabilitat de fer-les complir.

atrau

Associació de Treballadors
de l'Audiovisual